

icke blott, att det allmänna icke finge några nya utgifter utöver de nuvarande, utan tvärtom gjorde vinst på affären.

Statsmakterna binda sig dock icke, om de gå med på en utredning av frågan, mer begäres icke, och jag för min del skall bli den förste att yrka avslag, därest utredningen skulle visa, att anstalten medförde ökade utgifter för det allmänna.

*Återförsäk-
ring.*

Jämväl frågan om återförsäkring i andra brandförsäkringsföretag bör, enligt min mening, utredas.

*Statens för-
måga att sköta
sådan verk-
samhet.*

Huruvida staten förmår organisera och leda en verksamhet av här ifrågasatt slag, bestrides från visst håll. Men när staten kan sköta järnvägsrörelse och en mängd andra svåra saker, så förefaller det, som om denna sak åtminstone icke utan vidare kan avfärdas med ett dylikt argument.

På grund av det anförda får jag anhålla,

att Riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, det Kungl. Maj:t täcktes snarast möjligt låta utreda, huruvida, i vad mån och på vad sätt en statens brandförsäkringsanstalt kan och bör inrättas, samt för Riksdagen framlägga det förslag, vartill en sådan utredning kan föranleda.

Stockholm den 30 januari 1913

Emil Kristensson.

Nr. 212.

Av herr **Åkerlund**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående utredning och förslag i fråga om ändrade bestämmelser för bidrag av statsmedel vid anläggning av allmän väg.

(Återtagen.)